

פירוק אגודות

בתקנות האגודות השיתופיות (פירוק) התשל"ב-1971, נקבע, כי המפרק ימסור לרשם, לפי דרישתו, דין וחשבון בכתב ובו פרטים מלאים ומדויקים על פעולותיו ועל מצב הפירוק. הגשת דו"חות ביניים על-ידי המפרקים הייתה בלתי סדירה. נמצאו גם אגודות שבפירוק, שלגביהן לא הומצא כל דו"ח ביניים מאז פרסום הצו ועד למועד סיום הביקורת.

הליקוי לא תוקן.

המחלקה עורכת לגבי כל שנה דו"ח המרכז את הפעולות הכספיות של האגודות שבפירוק. הדו"ח האחרון, שהיה חלקי, התייחס לשנת 1975.

לא חל שיפור במצב. הדו"חות הכספיים השנתיים נערכים עדיין באיחור. בעת עריכת הביקורת נמצא, שהדו"ח הכספי האחרון הוכן לשנת 1977.

בסיכום הביקורת עמד מבקר המדינה פעם נוספת על הצורך שהנהלת המשרד תבחן ותשקול את היקף תפקידי הרשם ותקבע אותם על פי דרגת החשיבות שהיא מייחסת לפעולותיו ועל פי התועלת שהן מביאות מצד אחד, ותוך התחשבות במיגבלות כוח האדם העומד לרשותו מצד שני. בחינה זו דרושה גם נוכח העובדה שנכסי האגודות וכן התחייבויותיהן גדלו במשך השנים, וביטחון המלווים, אימון העוסקים עם האגודות וזכויות החברים מחייבים, כי המכשירים החוקיים והמסגרות המינהליות יוכלו למלא אחר ציפיותיהם.

על פי המסמכים שהומצאו לביקורת נמצא, כי בתחילת שנת 1979 מינה השר ועדה שמנתה שלושה עובדים בכירים של המשרד לבחינת הנושא, ובראשה סמנכ"ל למינהל של המשרד. בשנת 1979 קיימה הוועדה שתי ישיבות. מהמסמכים לא ניתן היה לקבוע אם הוועדה הגיעה לכלל החלטות ומסקנות ואם הגישה דו"ח מסכם. עוד נמצא, שהרשם הגיש לשר העבודה והרווחה, למנכ"ל המשרד ולסמנכ"ל (מינהל) תכנית לארגון המחלקה תוך התחשבות בחיפוקה ובצורכי הציבור. לא נמצא, שהמשרד פעל ליישום תכנית הארגון מחדש של המחלקה. בעקבות הערות הביקורת הורה מנכ"ל המשרד לוועדה להמשיך בדחיפות בפעולתה ולהגיש את מסקנותיה.

משרד הפנים

משטרת ישראל

פיקוח על התנועה

דו"ח שנתי 29, עמ' 496

ממצאי הביקורת בנושא הפיקוח על התנועה נדונו על-ידי הוועדה לענייני ביקורת המדינה של הכנסת. לאחר עיון בממצאי הביקורת ושמיעת הסברי משטרת ישראל אימצה הוועדה את עמדת הביקורת ורשמה לפניה, כי מבקר המדינה יקיים ביקורת מעקב על התקדמות המשטרה בהגברת הפיקוח על התנועה.

מבנה והליכי ביצוע

מחלקת התנועה שבמטה הארצי אחראית אחריות מטה לנושא התנועה ואילו אחריות הפיקוח על התנועה בפועל מוטלת על שתי לשכות בכל מרחב משטרתית: לשכת התנועה מפקחת על התנועה בכבישים הבין עירוניים ועורכת את חקירות תאונות הדרכים (לרבות אלו הקורות בתוך הערים), ואילו לשכות הסיוור מפקחות על התנועה בתוך הערים. כיוון שלשוטרי לשכת הסיוור משימות רבות אחרות, המוטלות עליהם נוסף לפיקוח על התנועה, רק חלק מועט, יחסית,

מוזמנם הוקדם לטיפול בנושא התנועה; בשלוש הערים הגדולות עסקו בנושא זה בעיקר יחידות השוטרות שהיו כפופות ללשכת הסיור.

במשטרה היו חילוקי דיעות לגבי חלוקת התפקידים הרצויה בין שתי הלשכות: דיעה אחת גרסה שכל נושא התנועה חייב להתרכז בלשכות התנועה, שעליהן לכוון מיקצועית את כל העוסקים בפיקוח על התנועה, לרבות אלה השייכים ללשכות סיור, ובכך יושג יעול בניצול כוח האדם והמשאבים בהתאם למצב. התנועה ככבישים העירוניים והבין עירוניים; הדיעה האחרת גרסה, שמוטב להעדיף את המערך הארגוני הקיים.

עד לסיום הביקורת, במאי 1978, לא גיבש פיקוד המשטרה עמדה בנושא חלוקת התפקידים הרצויה בין לשכות התנועה ללשכות הסיור. משרד מבקר המדינה המליץ שהמשטרה תשקול הקמת יחידת שוטרים שעיקר עיסוקה יהיה בענייני התנועה העירונית.

צוות שמונה על-ידי ראש אגף שיטור ובטחון לבדיקת נושא התנועה — כולל המבנה הארגוני של יחידת התנועה על כל זרועותיהן ושיטת הפעלתן — הגיש מסקנותיו באור קטובר 1978*. בדו"ח הצוות הומלץ, לרכז את כל נושאי התנועה — עירונית ובין עירונית — בלשכות התנועה שבמרחבים המשטריים, להקים לשכות תנועה גם במרחבים הכפופים למחוז תל אביב ולהעביר את יחידת השוטרות ויחידות שממ"ם, שעיקר עיסוקם בתנועה, ללשכות אלה; במאסר 1979 החליט סגל הפיקוד, על פי המלצת הצוות, כי בנושא התנועה, בכלל זה התנועה בתוך הערים, יטפלו לשכות התנועה שבמרחבים.

ביקורת המעקב, שנערכה בדצמבר 1980 העלתה, שפרט למחוז תל אביב, שבו נפתחו בספטמבר 1979 שלוש לשכות תנועה מרחביות חדשות, הרי שבשאר מרחבי המשטרה נשאר עדיין הטיפול בנושא התנועה בתוך הערים בידי לשכות הסיור.

לגבי יחידת השוטרות נמצא, כי במחוז תל אביב ובמרחב חיפה הן הועברו לכפיפות לשכות התנועה, ואילו במרחב ירושלים פועלת עדיין יחידה זו בכפיפות ללשכת הסיור, כבעבר.

כוח אדם

תקן השוטרים לפיקוח על התנועה הבין עירונית מנה בשנת 1978 242 משרות; המצבה מנתה במאסר אותה שנה 215 שוטרים.

אף שבאפריל 1979 הודיע מנהל אגף המשטרה במשרד הפנים למפק"ל, שבשנת הכספים 1979 יוקצו המשאבים הדרושים לתיגבור כוח האדם לפיקוח על התנועה ב-50 משרות נוספות**, נמצא, שבדצמבר 1980 קטן תקן השוטרים לפיקוח על התנועה ל-221 משרות ואילו המצבה קטנה בעשרה שוטרים לעומת זו שבשנת 1978 והיא עמדה על 205 שוטרים.

בבדיקה שנערכה בלשכת התנועה שבמרחב ירושלים נמצא, כי תקן מחלק הפיקוח — היחידה המפעילה את הפיקוח על התנועה הבין עירונית — מנה במאסר 1978 15 משרות, ואילו המצבה מנתה רק 12 שוטרים, שארבעה מהם הועסקו כמעט דרך קבע במשימות נוספות.

חל שיפור במצב: תקן מחלק הפיקוח במרחב ירושלים הוגדל ל-18 משרות והמצבה בדצמבר 1980 מנתה 16 שוטרים. עם זאת, שני שוטרים מעסקים גם עתה דרך קבע במשימות נוספות.

בשלוש הערים הגדולות מועסקת בפיקוח על התנועה גם יחידת השוטרות, שהתקן הארצי שלה 209 משרות, ואילו המצבה מנתה 155 שוטרות בלבד.

התקן הארצי של ייחודת השוטרות הוקטן מאז הביקורת הקודמת והוא מונה 193 משרות, ואילו המצבה גדלה והיא מנתה בדצמבר 1980 168 שוטרות.

תקן יחידת השוטרות במרחב ירושלים מנה בעת הביקורת 45 משרות, ואילו המצבה מנתה 31 שוטרות. בשל השתתפות שוטרות בקורסים, הנמשכים כשישה חודשים, ובשל חופשות ומחלות נותרו, בדרך כלל, שמונה שוטרות בלבד לכל אחת משתי המשמרות. קיימת ביחידה גם תחלופה גבוהה מאוד, ומועט מספר השוטרות הוותיקות והמנוסות.

* בענין זה, ראה דו"ח שנתי 30, עמ' 445.

** בענין זה, ראה דו"ח שנתי 30, עמ' 435.

תקן יחידת השוטרות במרחב ירושלים הוקטן בשתי משרות והועמד על 43, לעומת זאת גדלה המצבה ובאמצע ינואר 1981 היא מנתה 41 שוטרות. בפיקוח על התנועה הועסקו בפועל 32 שוטרות בעוד תשע נעדרות בדרך כלל מסיבות של 'חופשה', מחלה והשתתפות בקורסים. מספר השוטרות המוצבות בכל משמרת גדל ל-10-11 שוטרות. כמו כן, פחתה התחלופה ביחידה ורוב השוטרות משרתות ביחידה מזה כשנתיים.

פיקוח עירוני ובין עירוני

מחלק הפיקוח במרחב ירושלים, אחראי לפיקוח על התנועה בכמה כבישים שאורכם הכולל מגיע ל-100 ק"מ בקירוב. משרד מבקר המדינה בדק את מידת הפיקוח של יחידה זו בכבישים הבין עירוניים והעלה שבקטעים שעל הכבישים ירושלים-שער הגיא, רמאללה ומצומת לטרון — כביש מסמיה נערך פיקוח מצומצם.

הל שיפור ניכר בפיקוח על התנועה בכביש ירושלים — שער הגיא ואילו בשני הכבישים האחרים נערך פיקוח לפחות במשמרת אחת בכל יום.

אכיפה

פעולות האכיפה של תקנות התעבורה (ראה בטבלה שלהלן) התרכזו בעיקר כלפי עבירות חנייה לסוגיהן, למשל בירושלים כ-80% מן הדו"חות שנרשמו היו על עבירות חנייה במקום אסור. הביקורת המליצה, ובעקבותיה גם ועדת הכנסת לביקורת המדינה, להגביר את פעולות השוטרים לאכיפת התקנות לגבי עבירות שסופן עלול להביא לתאונות, וזאת גם אם הדבר נעשה על חשבון הפעולה של רישום דו"חות על עבירות חנייה.

בעקבות הודעת נציגי המשטרה לוועדה לביקורת המדינה, כי תינתן עדיפות לפיקוח על עבירות המבוצעות תוך כדי תנועה לעומת עבירות חנייה, בדק משרד מבקר המדינה את התפלגות פעולות האכיפה (לפי סוגי העבירות) בשנים 1979-1980 בהשוואה לשנת 1978 (באחוזים):

סוג העבירה	אכיפה בשנת 1980 (2)	אכיפה בשנת 1979 (1)	אכיפה בשנת 1978 (1)
מהירות	5.7	3.7	3.9
אי ציות לתמרור רמזור	8.1	6.8	5.0
סטיות, פניות ועקיפות	3.2	3.0	2.6
התנהגות הולכי רגל	4.2	2.6	1.5
אי מתן זכות קדימה להולכי רגל	0.5	0.1	0.1
סיבות אחרות (3)	28.3	22.7	22.1
חניות	50.0	61.1	64.8

(1) הנתונים כלולים בדין וחשבון שנתי של משטרת ישראל לשנים 1978 ו-1979.

(2) הנתונים בטור זה כלולים בסיכום חודשי של תאונות בדרכים ופעולות אכיפה/מחלקת ענ"א סטטיסטיקה משטרת ישראל ומתייחסים לתקופה ינואר-דצמבר.

(3) סיבות אחרות — עבירות טכניות, ליקויים טכניים, סינוור ואיתות, עבירות קלות תוך כדי נסיעה.

מהנתונים עולה, כי מאז 1978 הל שיפור באכיפה לגבי עבירות מחמישה הסוגים הראשונים בטבלה, שמהוות גורם עיקרי להתרחשותן של תאונות דרכים. כך למשל, מכלל 1.1 מיליון דו"חות שניתנו בשנת 1979, 179,520 היו על עבירות מחמישה סוגים אלה ו-647,112 בגין חנייה אסורה, ואילו מכלל כ-1.1 מיליון דו"חות שניתנו בשנת 1980, הגיעו מספר הדו"חות שניתנו על עבירות מחמישה הסוגים ל-238,699 ומספר דו"חות התנייה ל-545,744.

מנתונים של לשכת התנועה במרחב ירושלים עולה, כי בתקופה ינואר-אוקטובר 1980, הל גידול ניכר (כ-400%) במספר הדו"חות שניתנו על עבירות על מהירות לעומת התקופה המקבילה ב-1979.

רכב. לצורך אכיפת חוקי התנועה והפיקוח בכבישים הבין עירוניים עמדו לרשות משטרת ישראל בכל לשכות התנועה המרחביות, 65 ניידות; חלק מניידות אלה היו מיושנות ונמצאו לעיתים קרובות בסדנאות המשטרה לצורך תיקונים. כך לדוגמה, לצורך הפיקוח הבין עירוני במרחב ירושלים, עמדו לרשות לשכת התנועה שלושה כלי רכב. הביקורת העלתה, שכלי רכב אלה שהו בסדנת המשטרה בתקופה ינואר-מארס 1978 במשך עשרות ימים.

חל שיפור במצב: מצבת כלי הרכב לפיקוח על התנועה בכבישים הבין עירוניים עלתה ל-93 והוכנסו לשירות כלי רכב חדשים. לרשות לשכת התנועה במרחב ירושלים הועמדו חמישה כלי רכב חדשים, ובצקבות כך פחתה תקופת שהותם של כלי הרכב של המרחב בסדנא.

בבדיקה שנערכה במרחב ירושלים נמצא, כי לקצין הפיקוח -- שמתפקידו לפקח על עבודת הסיירים הנמצאים בשטח -- אין מכונית, ולכן נמנע ממנו למלא את תפקידו כראוי. רק לעיתים רחוקות הוא ערך סיורים וביקורת על פיקודיו ואז נאלץ היה להשתמש בכלי רכב, שאחרת היה מופעל בסיור בכבישים.

הליקוי תוקן: לרשות קצין הפיקוח של מרחב ירושלים הועמד כלי רכב ובאמצעותו הוא מבצע את תפקידיו.

מדי מהירות אלקטרוניים כ-30% מהתאונות בדרכים נגרמות בשל מהירות מופרזת. אחת הדרכים למניעת עבירה זו היא פיקוח באמצעות מכשירים למדידת מהירות (להלן ממא"ל). בעת הביקורת במארס 1978 היו בידי המשטרה 18 מכשירים מסוג זה, מהם 10 שהיו מיושנים ובמצב לא תקין בשל חוסר בחלפים.

חל שיפור במצב: מספרם של המכשירים למדידת מהירות עלה ל-42, מהם 20 חדישים שהותקנו בתוך הניידות, ו-10 חדשים המופעלים בתוך הערים מעמדות ניידות, ואשר נוסף למדידת המהירות, גם מצלמים את כלי הרכב. עם זאת, המשטרה עדיין סובלת מחוסר בחלקי חילוף ומסיבה זו מושבתים ארבעה מכשירים.

עד למארס 1979 לא ביצעה לשכת התנועה בירושלים את הוראת מחלקת התנועה בדבר תכנון חודשי להפעלת הממא"ל. ממצא דומה העלתה גם יחידת הביקורת הפנימית של משטרת ישראל במרחב הנגב.

במרחב ירושלים מתנהלת הפעלת המכשירים על פי תכנון חודשי.

בחודשים ינואר-מארס 1978 כמעט שלא הופעל מכשיר הממא"ל שעמד לרשות מרחב ירושלים, וזאת למרות שהמכשיר היה תקין בכל אותה תקופה.

חל שיפור במצב: לשכת התנועה במרחב ירושלים מפעילה כיום ארבעה ממא"לים, מהם שלושה המותקנים בכלי רכב, ואחד המופעל מעמדה ניידת. עם זאת העלתה הביקורת, כי במשך עשרת החודשים הראשונים בשנת 1980 לא הופעלו הממא"לים במשך כ-55 ימים כאשר הסיבות לכך היו תקלות במכשירים או בכלי הרכב.

מצלמות. לרשות משטרת ישראל היו בשנת 1978 13 מצלמות אלקטרוניות שהורכבו בצמתים מרומזרים, בשלוש הערים הגדולות בלבד. מאחר שמיתקני המצלמות הם בדרך כלל ניידים, ניתן היה להעתיקם למקומות אחרים אם היה נרכש לצורך זה ציוד מיוחד, אך לקנייתו לא הוקצב המימון הדרוש. עמדת הביקורת הייתה, שנמותר קטנה כזו של מצלמות והעדר ציוד המאפשר העתקתן בין הצמתים שמים לאל פיקוח ראוי לשמור והיא המליצה להגדיל את מספרן ולהגיע לאפשרות של העתקתן בין הצמתים, כדי להגדיל את יסוד ההפתעה וההרתעה, במיוחד בערים שבהן קורות כ-2/3 מהתאונות בארץ. על המלצה זו סמכה זיהה גם ועדת הכנסת לביקורת המדינה.

מספרן של המצלמות ירד: לרשות המשטרה שמונה מצלמות וכן 11 עמדות עם מתקנים לקליטת המצלמות. ב-15 עמדות נוספות שהוקמו, לא הורכב מיתקן קבוע שיאפשר קליטת המצלמות. ראש מחלקת התנועה במטה הארצי הודיע למשרד מבקר המדינה, כי נרכשו כבר עשר מצלמות רמזור חדשות והן תימסרנה למשטרה במארס 1981.

ועדת הכנסת לביקורת המדינה תמכה בהמלצות מבקר המדינה, כי המשטרה תפעל כלהלן:

1. תרחיב את המחקר המדעי בנושא התנועה, תוך הרחבה ושכלול השיטות לאיסוף הנתונים על עומס התנועה בכבישים, על עבירות תנועה ועל תאונות, כדי להגיע למיפוי יותר מבורר של קטעי דרכים ונקודות תורפה, ועלידי כך להביא לניצול יעיל יותר של כוח האדם והמיכשור הקיימים.

2. תשקול את האפשרות להקים חוליות משותפות למשטרה ולאנשי המשמר האזרחי ופנסיונרים של המשטרה, לנוכח הניסיון שנרכש בהפעלת הפיקוח באמצעות חוליות משותפות של משטרת ישראל והמשטרה הצבאית.

3. תרחיב את פעולות ההסברה ותגביר את הפיקוח במקומות המועדים לפרוענות, מבחינת מספר תאונות הדרכים, שבהן היו מעורבים הולכי רגל.

1. המטה הארצי עדיין לא משתמש באורח שיטתי בנתונים המצויים בידי הנוגעים לעומס התנועה בכבישים ולתאונות, כבסיס לפרישת כח האדם והאמצעים הטכניים העומדים לרשותו במלחמה בתאונות הדרכים ובאכיפת החוק*.

ראש ענף התנועה של המחוז הדרומי הכין אמנם בפברואר 1979 דו"ח, שבו הועלתה האפשרות לעבד נתונים סטטיסטיים מפורטים של הסיבות לתאונות, כך שיענו לצרכים אופרטיביים של הפיקוח על התנועה. ההצעות הכלולות באותו דו"ח לא נדונו עלידי סגל הפיקוח של המשטרה, ולא הוצאו מהכוח אל הפועל.

2. שיתוף הפעולה בין משטרת ישראל לבין המשטרה הצבאית בתחום הפיקוח על התנועה נמשך, אולם אין הוא שיטתי, אשר לשילוב המשטר האזרחי בפיקוח על התנועה — נעשו צעדים ראשוניים בכיוון זה, במיוחד במרחב חיפה.

3. פעולות הסברה לציבור ולתלמידי בתי הספר נמשכו, והוגברו הפעולות לאכיפת החוק לגבי עבירות המבוצעות תוך כדי תנועה וכן לגבי עבירות של הולכי רגל. בעניין זה בדקה הביקורת אם חלה כתוצאה מכך גם ירידה במספר התאונות והנפגעים ונמצא כפי שמפורט בטבלה להלן, כי מאז 1978 חלה אמנם ירידה במספר הכולל של התאונות והנפגעים, אולם מספרם המוחלט עדיין גדול. לגבי הולכי הרגל נמצא, שבשנים 1978—1980 היו הולכי רגל כ-48% מכלל ההרוגים; שיעור התאונות בצמתים העירוניים הגיע בשנת 1980 ל-42.5% מכלל התאונות ול-29% בצמתים הבין עירוניים.

להלן נתונים על מספר תאונות הדרכים והנפגעים בשנת 1980, בהשוואה לשנים 1978 ו-1979:

מספר התאונות והנפגעים	1980	1979	1978	שיעור השינוי שחל בין השנים 1978—1980
ס"ה תאונות הדרכים	12,833	14,413	16,821	(-24%)
ס"ה תאונות שבהן נפגעים חודר כקשה	2,624	2,810	3,047	(-14%)
ס"ה תאונות קטלניות שבהן היו הרוגים	389	487	542	(-28%)
מספר הנפגעים				
ס"ה הנפגעים בתאונות	17,999	20,630	24,150	(-25%)
ס"ה פצועים קשה	3,281	3,644	3,937	(-17%)
ס"ה הרוגים	433	565	615	(-29%)
מהם: ס"ה הולכי רגל שנהרגו	220	262	280	(-22%)

בדברי הסיכום לדו"ח הביקורת שאומצו עלידי ועדת הכנסת לביקורת המדינה עמד מבקר המדינה על כך, שכוח האדם, האמצעים והמיכשור שעמדו לרשות המשטרה בתחום הפיקוח על התנועה לא איפשרו לה לענות על הצרכים שנבעו מהגידול המתמיד במרכיבי מערכת התחבורה —

* בעניין זה ראה דו"ח 30, עמ' 439.

אורך הכבישים, מספר כלי הרכב הממוענים, מספר הנהגים, ובמיוחד נוכח המספר הנדל והולך של תאונות הדרכים ושל הנפגעים ששיעורם גבוה יחסית לגודל האוכלוסייה בארץ. המבקר הדגיש את הצורך שהמשטרה תקבל אמצעים הכוללים כוח אדם וכלים טכניים שיאפשרו לה הרחבה ניכרת של הפעולות בתחום מניעת תאונות הדרכים והורדה דרסטית במספרן.

כפי שעולה מממצאי המעקב חל שיפור מסוים באמצעים שהועמדו לרשות המשטרה, בעיקר בתחום רכישת אמצעים טכניים חדישים. בתקן כוח האדם ובמצבה לא חל גידול משמעותי שיכול היה להביא לשיפור הפיקוח על התנועה. ראש מחלקת התנועה במטה הארצי מסר, כי גם 240 תקנים שאושרו עוד ב־1979 להקמת סירות תנועה (מקרב סטודנטים) בשלוש הערים הגדולות הוקפאו.

מהנתונים גם עולה, שאף כי הייתה בשנת 1980 ירידה במספר תאונות הדרכים ובמספר הנפגעים, עדיין היה מספרם גבוה.

לדעת הביקורת, מצביעים הנתונים דלעיל על כך שיש להמשיך במאמצים להגברת הפיקוח על התנועה, בעיקר בתוך הערים.

שירות בתי הסוהר

בית הסוהר מעשיהו

דו"ח 29, עמ' 507—517

לכמה עשרות מבין האסירים מאשר רופא בית הסוהר מזון דיאטטי, ביניהם אסירים הסובלים מסכרת, כיב קיבה וכד'.

— לא בכל מקרה הוקפד להכין מזון מתאים לאוכלי מזון דיאטטי, ובמיוחד אמוך הדבר לגבי מזון ללא מלח ותבלינים.

בדיקת המעקב העלתה, שהמנה העיקרית לאוכלי מזון דיאטטי מבושלת בכלים נפרדים. התוספת לארוחה מבושלת ללא מלח לכל האסירים וכל אחד מוסיף מלח כרצונו.

לגבי מצרכי המנות הקשות במטבח מנוהל רישום מלאי וצריכה. לפי הוראות מחלקת האפסנאות אין לצבור משום פריט מלאי לצריכה של יותר מחודש. בדיקת רישומי המלאי של המצרכים הקשים לתקופה של חמשת החודשים אפריל—אוגוסט 1978 העלתה, כי לגבי שלושה פריטי מזון נאגרו מלאי לתקופה שמעל הצריכה החודשית הממוצעת.

בדיקת מצב המלאי של המנות הקשות לתקופה של חצי שנה (סוף 1979 ותחילת 1980), העלתה, שבדרך כלל נשמרו זמירות מחלקת האפסנאות לגבי רמות המלאי.

טיפול סוציאלי באסירים

תקן העובדים הסוציאליים במעשיהו היה מעט הביקורת מלא. לדברי הרכז הארצי של העובדים הסוציאליים בשירות בתי הסוהר מספר האסירים שבהם מטפל העובד הסוציאלי הוא רב, ואפילו כאשר התקנים מלאים, נעשית העבודה רק בחלקה, כיוון שאין לעובדים הזמן והאפשרות להעמיק את הטיפול.

תקן העובדים לא שונה והיה מלא, אולם מצבת האסירים גדלה באופן ניכר: בעוד שהמצבה היומית הממוצעת במחצית השניה של שנת 1977 עמדה על 460 ובמחצית הראשונה של 1978 היא עמדה על 530 הרי שבשלושת החודשים הראשונים של 1980 הגיע הממוצע היומי של האסירים במעשיהו ליותר מ־620. כתוצאה מהגידול הכללי במספר האסירים, חל גם גידול במספר האסירים שבטיפולו של כל עובד סוציאלי, שגרם לכך שתחנת המיון בבית הסוהר עקב לחץ זמן ממיינת חלק מהאסירים החדשים בלא עריכת דו"ח סוציאלי.